

PROGRAMMA

19:30 - 19:40 WELKOM

19:40 - 20:00 OPENING

20:00 - 20:45 ZELF PORTRAIT

20:45 - 21:00 DELEN VAN IDEEËN

21:00 - 21:05 AFSLUITING

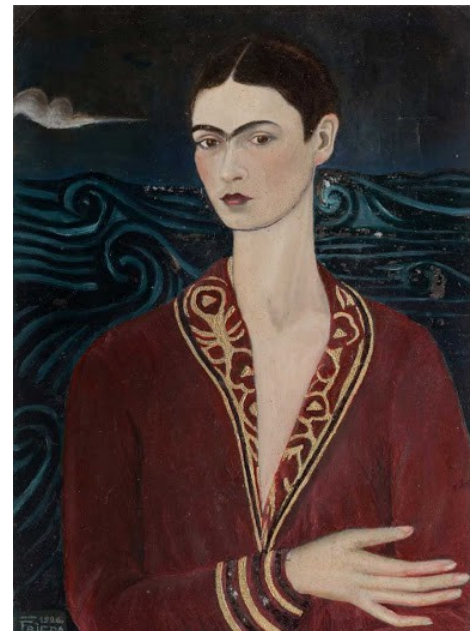
21:05 - 21:30 OPRUIMEN

“Ik voel gewoon dat voor iedereen in Gringoland het hebben van ambitie het allerbelangrijkste is, somebody te willen zijn, en ik heb eerlijk gezegd geen enkele ambitie om iemand te willen zijn, ik heb lak aan ‘airs’ en ben er absoluut niet in geïnteresseerd om bij die ‘flapdrollen’ te horen.”

-Frida Kahlo-

1

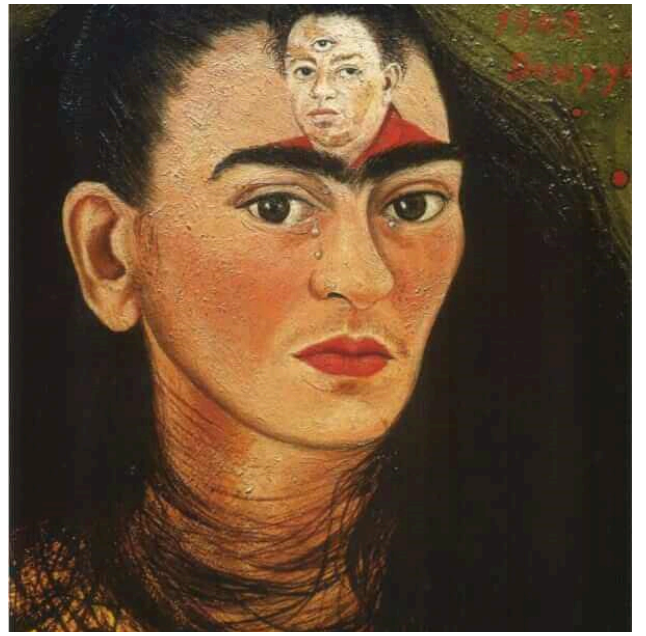
2

3

4

5

6

7

8

FRIDA KAHLO

6 JULI 1907 - 13 JULI 1954

“Ik weet werkelijk niet of mijn schilderijen surrealistisch zijn of niet, maar ik weet wel dat ze een volkomen eerlijke uiting van mezelf zijn.”

-Frida Kahlo-

Frida Kahlo, een naam die wereldwijd resoneert met kracht, passie en ongekennde creativiteit. Haar kunstwerken zijn doordrenkt met levendige kleuren, intense emoties en diepe persoonlijke verhalen. Als een van de meest iconische en invloedrijke kunstenaars van de 20e eeuw, wist Frida met haar unieke stijl en gedurfde zelfexpressie niet alleen de kunstwereld, maar ook de harten van velen te veroveren. Haar schilderijen bieden een blik in haar ziel, weerspiegelen haar pijn, liefde en strijd en inspireren ons om onze eigen authenticiteit en kwetsbaarheid te omarmen. Laten we samen duiken in de betoverende wereld van Frida Kahlo, waar kunst en leven naadloos in elkaar overgaan, en ontdekken wat haar werk zo krachtig en tijdloos maakt.

KORTE BIOGRAFIE

Frida Kahlo werd geboren op 6 juli 1907 in het "Blauwe Huis" (La Casa Azul) in Coyoacán, een voorstad van Mexico-Stad, Mexico. Dit huis zou een belangrijk deel van haar leven blijven, zowel persoonlijk als artistiek. Na haar huwelijk met de Mexicaanse muralist Diego Rivera in 1929, woonde het paar afwisselend in Mexico-Stad en de Verenigde Staten, waarbij ze tijd doorbrachten in steden zoals San Francisco, New York, en Detroit vanwege Rivera's werkopdrachten.

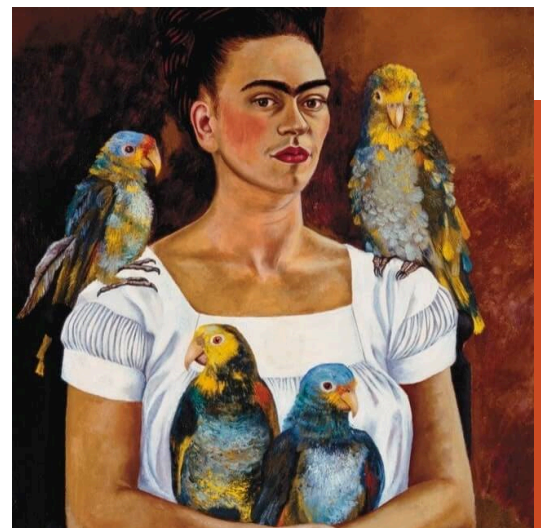
Frida Kahlo is één van de meest invloedrijke Mexicaanse kunstenaars die vooral bekend is om haar zelfportretten en levendige, symbolische beladen schilderijen. Haar werk, doordrenkt met elementen van surrealisme en folklore, weerspiegelt haar diep persoonlijke en fysieke pijn, evenals haar passie voor de Mexicaanse cultuur en identiteitskwesies. Haar schilderijen zijn rijk aan symboliek en kleuren, en ze behandelde thema's als identiteit, postkolonialisme, gender, klasse, en ras

Kahlo's leven werd gekenmerkt door uitdagingen, waaronder een verwoestend busongeluk en talrijke gezondheidsproblemen, die zij meesterlijk omzette in krachtige kunstwerken. Ze was getrouwd met de beroemde muralist Diego Rivera, en hun tumultueuze relatie beïnvloedde ook haar creatieve expressie.

Vandaag de dag wordt Kahlo geëerd als een icoon van feminisme en artistieke moed, en haar nalatenschap blijft wereldwijd inspireren.

“Twaalf jaar geleden ben ik begonnen met schilderen, toen ik ten gevolge van een auto ongeluk bijna een jaar lang in bed moest blijven om te herstellen. Gedurende al die jaren heb ik altijd gewerkt vanuit de spontane impuls van mijn gevoel. Ik heb nooit een bepaalde school gevolgd of iemands invloed ondergaan, ik verwachtte van mijn werk niet meer dan de voldoening die het schilderen zelf me zou geven en ik hoopte dingen te zeggen die ik op een andere manier niet kon zeggen.”

-Frida Kahlo, 1939-

"Ik schilder mijn eigen werkelijkheid. Het enige wat ik weet, is dat ik schilder omdat ik het nodig heb, en ik schilder alles wat door mijn hoofd gaat zonder enige andere overweging."

-Frida Kahlo-

BUSONGELUK

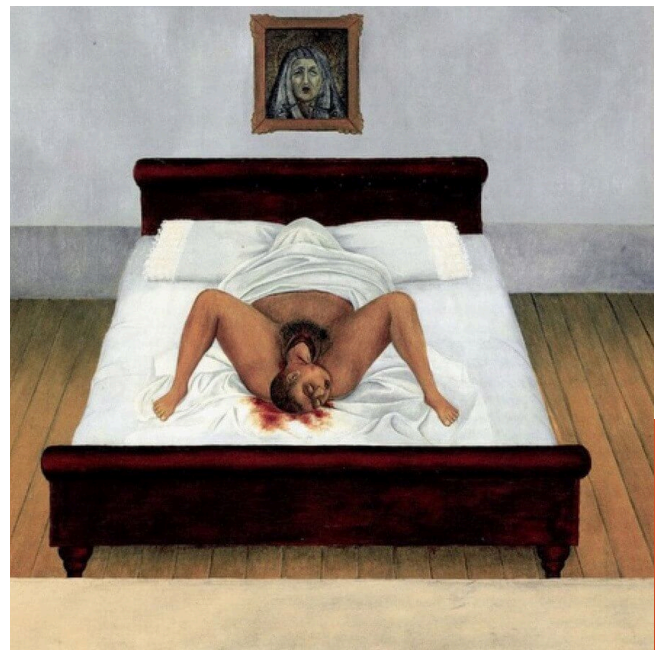
Op 17 september 1925, toen Frida Kahlo 18 jaar oud was, raakte ze betrokken bij een ernstig ongeluk toen de bus waarin ze zat in botsing kwam met een tram. Dit ongeluk resulteerde in meerdere ernstige verwondingen: een gebroken wervelkolom, sleutelbeen, ribben en bekken, evenals elf breuken in haar rechterbeen. Haar rechtervoet werd verbrijzeld en ontwricht, en haar schouder raakte ook ontwricht. Bovendien doorboorde een ijzeren leuning haar buik en baarmoeder.

De pijn die ze door het ongeluk leed, was ondraaglijk, en ze moest drie maanden in een volledig lichaamsgips doorbrengen om te herstellen. Ondanks dat ze uiteindelijk weer kon lopen, bleef ze haar hele leven extreme pijn ervaren. In de dertig jaar na het ongeluk onderging ze maar liefst 35 operaties, voornamelijk aan haar rug, rechterbeen en rechtervoet.

MIJN GEBOORTE

"Mijn Geboorte" is een vreemde geboortescène waarin geen van de drie figuren levend is. Frida's grote hoofd, geïdentificeerd door haar samenkomende wenkbrauwen, komt tevoorschijn uit de moederschoot. De half geboren baby in een plas bloed verwijst naar het kind dat Frida verloor bij een miskraam, wat haar deed wensen dat ook zij dood was. Een laken bedekt de moeder vanaf de taille omhoog, waardoor haar gespreide benen nog naakter lijken. Frida's hoofd is bedekt omdat haar moeder toevallig stierf tijdens het schilderen. Frida's artistieke visie werd geboren toen de pijn van de miskraam kunst belangrijker dan ooit maakte in haar strijd om te overleven. Drie hoofden - de Maagd, de moeder en het kind - staan uitgelijnd op de centrale as, vergrendeld door lijnen die de huiveringwekkende stilstand van het schilderij onderstrepen. Diego Rivera zie ooit over zijn vrouw: "Frida was de enige menselijke kracht die de geboorte een plastische vorm heeft gegeven... de enige vrouw die in haar kunst de gevoelens, functies en creatieve kracht van de vrouw heeft uitgedrukt." In dit schilderij wordt Frida uit haarzelf geboren.

Mijn voedvrouw en ik

In "Mijn Voedster en Ik" transformeerde Frida het stereotype moeder-en-kindbeeld in een uitdrukking van verlies en scheiding. Omdat de herinnering door de volwassen Frida werd vastgelegd, heeft de baby een volwassen hoofd en is het gezicht van de voedster bedekt met een pre-Columbiaans masker. Frida's voedster belichaamt een gevoel van fatalisme, verbeeld door een zwart stenen funerair masker. Deze krachtige maar niet beschermende aanwezigheid toont Frida als een offergave, wat kan wijzen op christelijke ondertonen zoals het Madonna Caritas-motief. Dit schilderij, waarin de voedster niet omhelst of Frida troost, toont Frida's angst en gevoel van verlatenheid, versterkt door de symbolische, niet-fysieke omhelzing en het feit dat Frida's mond open is, wat wijst op een spirituele gretigheid die haar later in het leven zou kenmerken.

Er is echter ook een meer positieve boodschap in dit werk. Frida schilderde zichzelf als een baby met een volwassen hoofd om de "continuïteit van het leven" te tonen en haar geloof in haar Indiaanse afkomst, die ze opneemt met de melk van haar voedster. De voedster belichaamt de Mexicaanse aarde, waarbij de kanalen en klieren van haar borst lijken op plantpatronen uit pre-Columbiaanse sculpturen. Frida toont de verbinding tussen mens en natuur door een blad in de achtergrond van het schilderij te vergroten en het melkachtige aderen te geven zoals die van de voedster. In de jungle worden een bidsprinkhaan en een rups gevoed door bladeren, net zoals Frida wordt gevoed door de borst van haar voedster. Door middel van schilderen probeerde Frida haar hele leven lang de voedende ervaring die ze in haar jeugd had gemist, opnieuw te creëren, en dit schilderij benadrukt haar intense behoefte aan verbondenheid.

De twee Fridas, 1939

De zelfportretten uit de scheidingsperiode van Frida Kahlo zijn niet langer mooi, folkloristisch of charmant. Ze zijn vol onderdrukte woede, en Frida's tranenloze gezicht is verhard tot een beschuldigend masker. In de herfst van 1939, tijdens haar scheiding van Diego Rivera, werkte Frida aan "De Twee Fridas", een dubbel zelfportret dat zijn oorsprong vond in een herinnering aan een denkbeeldige jeugdvriend. Frida gaf echter toe dat het schilderij haar ongelukkigheid over de scheiding vastlegde. De Frida in het Tehuana-kostuum vertegenwoordigt de vrouw van wie Rivera hield, terwijl de andere Frida, gekleed in een wit kostuum, de Frida vertegenwoordigt van wie Rivera niet langer hield. Beide Frida's hebben hun harten uit hun lichamen verwijderd; het hart van de niet-geliefde Frida is gebroken, terwijl het hart van de andere Frida heel is.

Velen die Frida goed kenden, voelden haar verdeeldheid. Alejandro Gomez Arias zei: "De persoonlijkheid van deze vrouw was zo tegenstrijdig en veelzijdig dat je zou kunnen zeggen dat er vele Frida's waren." Frida sprak over de 'dualiteit' van haar persoonlijkheid, verwijzend naar de Frida die ze van binnen voelde te zijn en de Frida die anderen van buiten zagen - de waarnemer en de geobserveerde. Aan de ene kant was er het flamboyante wezen dat ze aan de wereld presenteerde, vol met lach, mededogen en heroïsche kracht. Aan de andere kant was er de donkere kant van Frida, de behoeftige, manipulerende vrouw die gedeeltelijk de rol van slachtoffer omarmde om bewonderd te worden om haar martelaarschap.

Toen Frida in 1946 na de "grote" operatie aan haar ruggengraat terugkeerde naar Mexico, was ze bedlegerig en acht maanden lang opgesloten in een stalen korset. Haar gezondheid verslechterde; ze had schietende pijnen, viel af en kreeg bloedarmoede. Desondanks schilderde ze en noemde haar volgende zelfportret, Tree of Hope, "niets anders dan het resultaat van die vervloekte operatie!" Onder een bewolkte hemel, verdeeld in lichte en donkere helften door zon en maan, zit een huilende Frida in een rood Tehuana-kostuum en waakt over een tweede, verdoofde Frida op een ziekenhuisbrancard. De zittende Frida houdt een roze orthopedisch korset vast als een trofee, maar haar echte steun komt van een vlag met haar motto, "Árbol de la esperanza, mantente firme" (Boom van hoop, blij standvastig). De schildering toont de innerlijke onrust van Frida, met symbolen van gevaar en wonden. Tree of Hope is een daad van geloof waarin Frida zelf de leiding over haar redding neemt. Na 1946 onderging ze minstens zeven operaties aan haar ruggengraat en raakte verslaafd aan pijnstillers, maar bleef schilderen en omringde zich vaak met familie.

In 'Mijn geboorte' wordt Frida uit zichzelf geboren; in 'Mijn voedster en ik' voedt ze zichzelf. Twee jaar later, in 'De Twee Frida's', bevriendt ze zichzelf en in 'Boom van Hoop' redt ze zichzelf. Frida leefde in een zelf-ingesloten wereld. Ze was haar eigen begin en einde, haar schepper, verzorgster en vernietiger. En zo komt dit bijzondere twee keer twee-luik of vierluik tot een einde.

In 1953 wordt haar rechterbeen gedeeltelijk geamputeerd. Een klap die Frida nooit meer te boven kwam. Haar solo tentoonstelling en eerste tentoonstelling in Mexico kan zij vnaaf haar bed bijwonen in Mexico. Frida Kahlo overlijdt op 13 juli 1954. Was het een longembolie of zelfmoord?

"Ik hoop dat de uitgang vreugdevol is. En ik hoop nooit meer terug te keren."

-Frida Kahlo-

Vida la Vida -
"Lang leve het leven"